

Nariadení Říšského protektora v Čechách a na Moravě o židovském majetku ze dne 21. června 1939

Podle výnosu Vůdce a říšského protektora o Protektorátu Čechy a Morava ze dne 16. března 1939, čl. 5, se nařizuje:

§ 1

(1) Židům, židovským podnikům a židovským osobním sdružením jest dovoleno nakládati nemovitostmi, právy na nemovitostech, hospodářskými závody a podíly na nich, cennými papíry všeho druhu, jakož i propachtovati pozemky a hospodářské závody a převáděti pachtovní práva tohoto druhu jen se zvláštním písemným schválením. Totéž platí pro závazek k nakládání jmenovanými předměty.

(2) Schvaluje-li se závazek, platí schválení též pro příslušné plnění.

(3) Právní úkony odporující předpisům odstavce 1. a 2. nebo sloužící k obejití těchto předpisů nemají právní účinnosti.

§ 2

(1) Schválení podle § 1 udílí říšský protektor v Čechách a na Moravě, který případně svoji příslušnost zcela nebo částečně přeneše na jiné úřady.

(2) Uděluje-li schválení jiný úřad než říšský protektor v Čechách a na Moravě, jest do rozhodnutí stížnost k říšskému protektorovi v Čechách a na Moravě přípustná do dvou týdnů po doručení. Stížnost jest podati u úřadu, který rozhodnutí vydal. Říšský protektor v Čechách a na Moravě může naříditi, aby za určitých předpokladů právo stížnosti odpadlo.

§ 3

Židé, židovské podniky a židovské osobní sdružení jsou povinni do 31. července 1939 u příslušného oberlandrata přihlásiti zemědělské neb lesní pozemky, které jsou v jejich vlastnictví nebo spoluvlastnictví nebo jimi pachtované.

§ 4

(1) Židům, židovským podnikům a židovským osobním sdružením jest zakázáno nabývání nemovitostí a práv na nemovitostech, podílů na hospodářských podnicích a cenných papírů, jakož i přejímání a znovu zřizování hospodářských závodů a najímání nemovitostí.

(2) Předpis § 1 odst. 3 platí obdobně.

§ 5

(1) Židé, židovské podniky a židovská osobní sdružení jsou povinni přihlásiti předměty ze zlata, platiny a stříbra, jakož i drahokamy a perly nacházející se v jejich vlastnictví nebo spoluvlastnictví do 31. července 1939 u Národní banky nebo jí ustanovených míst.

(2) Nabývati, zciziti a zastaviti předměty uvedené v odst. 1 jest jim zakázáno.

(3) Totéž platí pro jiné drahocenné a umělecké předměty, pokud cena jednotlivého předmětu nebo sbírky předmětů převyšuje částku K 10.000.-.

§ 6

Za žida se považuje:

- a. kdo pochází od nejméně tří podle rasy úplně židovských prarodičů. Za úplně židovského se považuje prarodič bez dalších předpokladů, jestliže přísluší nebo příslušel k židovské náboženské společnosti;
- b. za žida se též považuje míšenec, pocházející od dvou úplně židovských prarodičů,
 - o který dne 15. 9. 1935 náležel k židovské náboženské společnosti neb po tomto dni do ní jest přijat,
 - o který dne 15. 9. 1935 byl v manželství se židem nebo s ním po tomto dni v manželství vstoupí,
 - o který pochází z manželství se židem (lit. a) uzavřeného po 15. 9. 1935,
 - o který pochází z nemanželského styku se židem (lit. a) a byl narozen jako nemanželský po 31. 7. 1936.

§ 7

(1) Podnik se považuje za židovský, je-li jeho majitel žid (§ 6).

(2) Podnik veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti se považuje za židovský, jsou-li jeden neb několik osobně ručících společníků židů.

(3) Podnik právnické osoby se považuje za židovský:

- a. jsou-li jedna nebo několik osob, povolaných k zastupování podle zákona nebo jeden nebo několik členů správní rady nebo dozorčí rady židů;
 - b. jsou-li rozhodujícím způsobem podle kapitálu nebo hlasovacího práva zúčastněni židé. Rozhodující účast podle kapitálu je dána, náleží-li více než čtvrtina kapitálu židům; rozhodující účast podle hlasovacího práva je dána, dosahují-li hlasy židů poloviny celkového počtu hlasů.
- (4) Předpisy odstavce 3 platí obdobně pro společnosti podle horního práva, které nemají způsobilosti k právům.
- (5) Nebyl-li 15. března 1939 členem představenstva nebo správní nebo dozorčí rady akciové společnosti nebo komanditní společnosti na akcie žádný žid, předpokládá se, že židé nemají rozhodující účast podle kapitálu nebo hlasovacího práva (odst. 3b). Opačná domněnka platí, byli-li označeného dne členy představenstva nebo správní rady nebo dozorčí rady jeden nebo několik židů.
- (6) Podnik se považuje za židovský i tehdy, je-li skutečně pod rozhodným vlivem židů.
- (7) Odbočka židovského podniku se považuje za podnik židovský.
- (8) Odbočka nežidovského podniku se považuje za podnik židovský, je-li vedoucí nebo jeden z několika vedoucích odbočky žid.

§ 8

Pro židovská osobní sdružení platí obdobně předpisy § 7.

§ 9

- (1) Říšský protektor v Čechách a na Moravě může ve vhodných případech ustanoviti správce, kteří podléhají jeho doзору a příkazu. Taktéž může říšský protektor v Čechách a na Moravě odvolati důvěrníky a vnučené správce dosazené podle předpisů protektorátních.
- (2) Pokud běží o majetek ve smyslu § 1 tohoto nařízení, přísluší právo dosazovati správce výlučně říšskému protektoru v Čechách a na Moravě.
- (3) Říšský protektor v Čechách a na Moravě stanoví práva a povinnosti správců.
- (4) Pokud říšský protektor v Čechách a na Moravě svého práva podle odstavců 1 a 3 použije, neplatí předpisy o důvěrnících a vnučených správcích, platné v Protektorátu.

§ 10

- (1) Kdo jedná proti tomuto nařízení nebo proti ustanovením vydaným k jeho provedení, bude potrestán vězením a peněžitou pokutou nebo jedním z těchto trestů. Taktéž bude potrestán, kdo obejde ustanovení tohoto nařízení nebo ustanovení vydaná k jeho provedení.
- (2) Pokus je trestný.
- (3) Stíhání též podle jiných trestních ustanovení zůstává nedotčeno.
- (4) Vedle trestů může býti uznáno na zbavení majetku, pokud byl předmětem trestného činu. Nelze-li stíhati určitou osobu, může býti uznáno na zabavení majetku i samostatně.
- (5) Jest použití obecných předpisů říšskoněmeckého trestního práva.
- (6) Vyšetřovati a souditi tyto trestné činy náleží soudům německým příslušným podle všeobecného říšského práva.
- (7) Ostatně jest použití ustanovení platných pro německé soudy v Protektorátu, pokud není ustanoveno jinak.

§ 11

- (1) Říšský protektor v Čechách a na Moravě může vydati ustanovení prováděcího a doplňovacího obsahu.
- (2) Nařízení šéfa civilní správy v Brně týkající se nedovolených zásahů do hospodářství v zemi moravské ze dne 20. března 1939 a týkající se zákazu zcizení židovského reálného majetku v zemi moravské ze dne 22. března 1939, jakož i nařízení šéfa civilní správy v Praze o opatřeních týkajících se židovského majetku všeho druhu ze dne 29. března 1939 ruší se dnem účinnosti tohoto nařízení.

§ 12

- (1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 22. června 1939.
- (2) Předpisy § 1, 2 a 4 mají zpětnou účinnost od 15. března 1939 s tím, že v mezidobí uzavřené obchody vyžadující schválení nejsou právně účinné, dokud se dodatečně neschválí.
- (3) Výjimečná schválení udělená šéfem civilní správy v Praze a v Brně podle nařízení ze dne 20., 22. a 29. března 1939 pokládají se za schválení ve smyslu tohoto nařízení. Osoby oberlandraty jako správci již dosazené, považují se se zpětnou platností za správce ve smyslu tohoto nařízení.

Praha, dne 21. června 1939.

Říšský protektor v Čechách a na Moravě Svobodný pán von Neurath

Věstník říšského protektora, č. 6/1939, s. 45.